14/03/2019

Εσύ είσαι το πάν μου, κι ας το αρνούμαι

/ Γνώμες

Κέρδος μου δεν είναι ότι παίρνω κάτι από Εσένα. Κέρδος μου είσαι Εσύ, το ότι υπάρχεις στην ζωή μου, ότι θέλεις να είσαι παρών στην ζωή μου.
Ακόμα και τότε που φεύγω μακρυά Σου, εσύ με κυνηγάς, με παρακαλείς να σταματήσω, να πάψω να απομακρύνομαι από την αγκαλιά Σου.
Αυτός ο μανικώς Σου έρωτας για μένα είναι καθηλωτικός, ιερός και άγιος.
Αυτή η αποδοχή Σου για μένα είναι αδιαπραγμάτευτη. Δεν με έχεις ανάγκη και όμως με αγαπάς, δεν θέλεις δώρα, ανταλλάγματα για να παραμείνεις κοντά μου, γιατί δεν θέλεις κάτι από μένα, αλλά θέλεις εμένα. Και αυτό είναι το φοβερό. Αυτό είναι το μεγαλείο της αγάπης Σου, η οποία δεν απαιτεί ανταπόκριση, δεν βιάζει την ζωή μου, δεν επιζητεί την κατάργηση του προσώπου μου.
Μ’ αγαπάς ακόμα και τότε που δηλώνω μόνος στη ζωή.

Το φιλί Σου γεμάτο καρδιά, το άρωμά Σου ποτισμένο με διάκριση, το βλέμμα Σου φωτεινό με κατανόηση. Στέκεις πάντα εκεί, δίπλα μου, τις στιγμές που πέφτω, τις στιγμές που ανασταίνομαι χωρίς να αλλοιώνεται η αγάπη Σου. Δεν με ελέγχεις για τα λάθη, δεν με αποπαίρνεις. Τα πάντα μου τα υπομένεις με αυτήν την πραότητα που σε διακρίνει, αυτήν την ανεξικακία που μοσχοβολάς.

Δεν ξέρω εάν μπορώ να πω ότι σ'αγαπώ, γιατί μπορεί να μειώσω την έννοια και το γεγονός της αγάπης. Πάντως αυτό μπορώ να πω: Σ'ευχαριστώ που μ'αγαπάς χωρίς προσδοκίες. Σ'ευχαριστώ που μ'αγαπάς κι ας σε φιλώ ως άλλος Ιούδας.

Γι'αυτήν την αγάπη -την αναμάρτητη- σ'ευχαριστώ, γι'αυτήν την Θεϊκή Σου συγκατάβαση που με καταδιώκει από γεννησιμιού μου.

Αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος